
NIEUWSBRIEF • Nr 5 • MAART 2001

STICHTING HARRY VAN KUYK

Kunst overleeft haar maker

TWEEDE

VRIENDENBIJENKOMST

7 APRIL 2002

zie pag. 2 t.o.m. 5

OPGERICHT 1998 • 'S HERTOGENBOSCH

vooraf

De samenleving

Het klinkt misschien gek, maar er is een overeenkomst tussen de kunstenaar Harry van Kuyk en mijzelf. Mijzelf als directeur van de Rabobank Ubbergen. Ons bankmotto is midden in de samenleving staan. Naar die samenleving kijken en er als bank op in te spelen. Harry van Kuyk werkt vanuit hetzelfde principe: midden in de samenleving staan en proeven en kijken wat er om hem heen gebeurt. Maar dan houdt de vergelijking op. Dan kan je alleen nog maar van een man als Harry leren.

Het is de bijzondere manier van kijken die mij zo in deze kunstenaar boeit. Ik werk al 33 jaar in deze prachtige omgeving en je denkt dat je alles intussen wel gezien hebt. Maar dat is een vergissing. Je kijkt met alledaagse ogen en niet met die van een kunstenaar. Zoals Harry en het panorama dat hij voor de heropening van onze bank gemaakt heeft. Dan voel je je als een blinde ooggetuige van je eigen omgeving. Dan blijkt je leef- en woonomgeving een bijzondere dimensie te hebben die alleen een kunstenaar ziet en die alleen hij voor ons zichtbaar kan maken.

Ik heb Harry enige jaren geleden zakelijk leren kennen. Toen kon ik hem van dienst zijn, daarna was hij het mij. Ik bewonder niet alleen zijn bijzondere manier van kijken, maar ook de onvoorstelbare precisie waarmee hij werkt. Ik heb bij het installeren van zijn panorama vaak naar hem staan kijken. Zo 'n man verdient alle aandacht, denk je dan, maar als we zijn kunstwerk officieel aan het publiek aanbieden, staat hij stil op de achtergrond. Laat mij maar in een hoekje staan. Het siert Harry van Kuyk. Veel van het werk van Harry van Kuyk hangt in ons vernieuwde bankgebouw in Beek. Een serie cijfers in de vergaderzaal en een aantal werken bij mij op mijn kamer. Harry van Kuyk hoort een beetje bij onze bank en het maakt je trots, dat je iemand de ruimte kunt bieden om zoiets moois van ons aller samenleving aan de samenleving terug kunt geven.

Tiny Zegers

van het bestuur

2

In de laatste bestuursvergadering op 27 februari is heeft er een bestuurswisseling plaatsgevonden. Michiel van Katwijk de penningmeester heeft te kennen gegeven dat hij helaas door zijn werkzaamheden in het buitenland niet meer naar behoren zijn penningmeesterschap kan vervullen. Kees van Katwijk, lid van het bestuur heeft deze functie overgenomen. Hans Groothuijse is herbenoemd per acclamatie in de functie van voorzitter. Hans Mojet, lid van de Stichting vanaf het eerste uur heeft de vacante bestuursfunctie aanvaard.

De tweede vriendenbijeenkomst op 7 April 2002 van 11 tot circa 15.30 is in Hotel 't Spijker, Rijksstraatweg 191, in Beek Ubbergen.

Naast de brunch die u zal worden aangeboden in de schitterende Panoramazaal zijn er diverse aangename verrassingen. Zo is er o.a een excursie gepland naar de dichtbij gelegen RABO-bank om onder leiding van de directeur de grote wandschildering waarover wij u al berichtten in het vorige nummer van de Nieuwsbrief, te gaan bewonderen.

Dat Hotel 't Spijker een uitstekende keuze is, mag blijken uit het feit dat Rob Jansen eigenaar van 't Spijker en lid van de Stichting ons middels donatie de lunch aanbiedt. Voor de consumptie krijgt u twee bonnen van de kunstenaar vanwege zijn verjaardag op 2 maart j.l. Verdere drankjes zijn voor uw eigen rekening. Tijdens de bijeenkomst zal Harry nieuwe pastels laten zien die hij in opdracht van Hotel t Spijker heeft vervaardigd, alsook andere pastels die Harry gaat verwerken in een boek met poëtische teksten ter voorfinanciering van *NOVA*. Harry heeft voor de gelegenheid de PREMIEPRENT 2002 gemaakt waarover meer elders in dit blad. Ook heeft hij een aantal tekeningen vervaardigd die hij wil laten veilen tijdens de bijeenkomst. De opbrengst van deze veiling wilde Harry graag toekennen aan een andere ideale Stichting. Het bestuur heeft echter gemeend Harry ervan te moeten overtuigen dat het een beter idee is om de opbrengst eveneens te gaan gebruiken voor voorfinanciering van Harry's project *NOVA*, waar Harry onder protest mee akkoord is gegaan. Tijdens de bijeenkomst zal Harry u meer vertellen over het project *NOVA*.

programma

3

voor de bijeenkomst van vrienden van de Stichting Harry van Kuyk op Zondag 7 April in de Panoramazaal van Hotel-Restaurant 't Spijker, Rijksstraatweg 191 te Beek-Ubbergen.

- 11.00 uur Ontvangst met koffie
- 11.30 uur Welkomstwoord door de voorzitter
- 11.45 uur Gelegenheid om het aanwezige werk van de kunstenaar te zien waaronder de premieprent 2002
- 12.30 uur Brunch buffet
- 13.45 uur Veiling van 6 tekeningen
 Veilingmeester Hans Groothuijse
- 14.15 uur Korte uitleg van het aanwezige werk en plannen voor de nabije toekomst door Harry van Kuyk
- 14.30 uur Vertrek voor excursie naar RABO-bank onder leiding van de directeur de Heer Zegers .
- 15.30 uur Sluiting van de bijeenkomst in de RABO-bank.
- Nababbelen kan in de lounge van Hotel 't Spijker voor wie dat wil.

De genoemde tijden zijn bij benadering

premieprent 2002

De eerste premieprent van de Stichting Harry van Kuyk is een illustratie met wat tragiek. Een piepjong ezeltje die van de marktcommissie niet werd toegelaten op een paardenmarkt werd eenvoudig vastgebonden aan de kerkdeur en verder achtergelaten en vergeten. Harry maakte daar ter plekke op wel zeer primitieve wijze een tekening in drukinkt van die hij nu uitbrengt in drie kleuren.

Leden van de stichting hebben met een aangename korting voorkeur bij aankoop van deze prent die gepresenteerd wordt op de tweede vriendenbijeenkomst in Beek

Maximaal kunnen door leden twee exemplaren worden aangekocht.

Titel: Het ezeltje
Papierformaat: 35 x 50 cm
Plaatmaat 22 x 31 cm
Gedrukt op zuurvrij 300 grams Keaycolour
Techniek: drie kleuren zeefdruk
Oplage: 50 exemplaren
Gesigineerd en genummerd van 1/50 t.e.m. 50/50
Prijs vrienden van de Stichting 15 Euro
Niet-leden 22,50 Euro

het voorwoord

In de reeks van boeken die Harry van Kuyk in de loop van vele jaren uitgaf neemt 'Erografica' een belangrijke plaats in. Niet alleen de uitvoering daarvan, nog meer interesse toonde een goede vriendin voor het respect waarmee hij erotiek met de grafiek verbond en de ideeën die tot dit werk leidden.

Ingrid Speklé volgde het hele proces en de kunstenaar koos haar uit voor het schrijven van het voorwoord. Hieronder is het.

Hoe vaak hebben geheime krachten, als magneten geladen, onzichtbaar, onweerstaanbaar, alles tot zich weten te trekken? Zo betuig ik, bezield door geloof in de liefde, onvoorwaardelijk, met grote stelligheid, dat allen de macht van Eros' naam prijzen.'

Pietro della Vigna

Eros, erotiek, Erografica.

Heel lang geleden kwam een verhaal over het begin van alle dingen voor als overlevering in heilige geschriften die vereerders van zanger Orpheus bewaarden. De godin van de nacht, Nyx, in de beeldende kunst afgebeeld als vogel met zwarte vleugels, legde, bevrucht door de wind, haar zilveren ei in de schoot van de duisternis. Uit het ei kwam te voorschijn de zoon van de waaiende wind, een god met gouden vleugels en hij werd genoemd Eros, de god van de liefde.

Plato heeft op onnavolgbare wijze de liefde onder woorden gebracht in zijn gesprek over de liefde, Het Symposium, het literaire meesterwerk over de liefde. Na een maaltijd in het huis van toneelschrijver Agathon besluiten de gasten de lof van Eros te bezingen. Onder het genot van een enkele beker wijn leggen ze elkaar hun ideeën over de liefde voor.

Het maatschappelijk nut van de liefde wordt door Phaedrus naar voren gebracht en Pausanias onderscheidt hemelse en aardse liefde. Geneesheer Eryximachus houdt een betoog over de liefde in de geneeskunde.

Foto: Jan van Teeffelen, Nijmegen

Aristophanes, de komedieschrijver, verhaalt over de vroegere drie seksen, hun halvering, hun verlangen naar elkaar en het ontstaan van de menselijke liefde.

En dan is gastheer Agathon aan de beurt. Hij roemt de schoonheid en de tederheid van de liefde. Deze doet geen mens ooit kwaad en ondervindt van geen mens ooit kwaad; geweld wordt Eros nooit aangedaan, want geweld heeft geen vat op de liefde. Vervolgens bezingt Agathon de moed en de kracht van de liefde, want volgens Homerus raakt zelfs de oorlogsgod in zijn ban. En wie de sterkste in zijn macht krijgt, moet zelf wel de allersterkste zijn. Dan rest Agathon nog het scheppend vermogen van de liefde. Ieder wordt een kunstenaar die door Eros wordt gegrepen en, zo besluit hij, de liefde is mooi en goed en verspreidt om zich heen schoonheid en goedheid, brengt vrede onder de mensen, rust op het water en dwingt de storm te gaan liggen. Evenals Plato uitdrukking geeft aan de liefde in zijn Symposium, hebben beeldende kunstenaars deze verschijnselen en gevoelens verbeeld in hun werken. Als model speelt de vrouw daarbij een belangrijke rol. France Borel zegt hierover in haar boek 'Het Model': De begeerte van de kunstenaar voedt het kunstwerk vanuit het verlangen naar de ander, het model, de naakte vrouw die voor hem poseert en vanuit het verlangen naar zich zelf. De creatieve daad is in wezen een liefdesdaad die ontstaat uit de geest en het lichaam van de schepper om als tussenpersoon de beschouwer het genot aan te bieden'.

Oscar Wilde formuleert het zo: 'De enige geloofwaardige portretten zijn die, welke weinig van het model en veel van de kunstenaar in zich dragen'.

Is de scheppingsdaad niet ook een poging onsterfelijkheid te verwerven en is de erotiek niet een middel om de dreiging van de dood te overwinnen?

Het is een samengaan van Eros en Thanatos, begrippen die niet alleen de kunst, maar ook het hele leven en het bestaan van de mens beheersen. Jef Geeraerts heeft dit heel mooi onder woorden gebracht in zijn laatste brief rondom 'Liefde en dood', uitgebracht in de uitgave ter gelegenheid

van zijn vijftigste ver jaardag in 1980: ' Daarna is hij geregeld gekomen, meestal tijdens het Uur van de Wolf, de moeilijke overgang van nacht naar dageraad wanneer nachtmerries het bloed doen stilstaan. Kon ik hem maar nauwkeurig omschrijven. Was het maar een gewone doodsangst. Het is veel erger. Het is de angst voor de onomkeerbare natuurwet die ons samenzijn bepaalt. Wie van ons zal het eerst gegrepen worden? Het enige efficiënte verweer tegen deze verschrikking, Eleonore, is gewoon proberen harmonisch samen oud te worden. De obsessie uitdrijven om aan het leven te kunnen beantwoorden'.

Harry van Kuyk laat nu in de tiende privé uitgave van zijn grafisch werk na 'Grafinu' uit 1976 en 'Een vrouw een landschap' uit 1980, een derde reeks prenten het licht zien met de vrouw als onderwerp: 'Erografica'. En passant heeft hij onze taal met een nieuw begrip verrijkt: erografie. In iedere prent van Erografica staat een deel van het vrouwelijk lichaam centraal. De lijnen zijn soms zo geabstraheerd dat ze daardoor een geweldige sensatie veroorzaken. Ik denk dat het hem gelukt is achter de 'showcase' te kijken en de gevoelswereld van de vrouw op een bijzonder liefdevolle en respectvolle wijze te verbeelden. Hij voegt nieuwe dimensies toe aan zijn vormenrepertoire dat onder invloed van een veranderende lichtinval nieuwe kleurnuancen en vormen teweegbrengt. Zijn rechte lijnen staan voor integriteit, volhouden, doorgaan, niet opgeven. Zijn ronde lijnen verbeelden romantiek, emotie, erotiek. Deze elementen worden teruggebracht tot hun essenties en dát nu maakt zijn werk zo ongelooflijk spannend, verrassend en boeiend; kortom, Harry van Kuyk woont in zijn werk.

Laten wij hopen dat het hem gegeven zal zijn ons nog lang met nieuw werk te kunnen verrassen.

Januari 1995.
Ingrid Speklé.

Februariganzen

*Vanuit mijn hoge zolderraam,
zie ik de wintergasten gaan,
gevederde eskaders, strak in lijn:
hoe zou het in het noorden zijn?*

*Van oost naar west in polderweer,
weer terug naar zuid en nog een keer,
zwevend, kwakend met elkaar:
hoe zou nu toch het weer zijn daar?*

*Ze willen graag hun echte thuis
ruilen voor dit winterhuis,
doch vliegen slechts wat ongericht
door nog ontbrekend weerbericht.*

Harry van Kuyk

de schenking

Het bestuur ontving van de heer en mevrouw Deys uit Rhenen een brief waarin zij het aanbod deden om zoals zij het noemden 'spullen' die betrekking hebben op een niet onbelangrijke periode van de kunstenaar waarna de stichting is vernoemd over te dragen aan het bestuur. Het betreft hier tal van zaken die te maken hebben met uitgaven zoals het Groot Abecedarium en Landschap waaronder schetsen, proefdrukken, aluminium mallen, ontwerpen voor de banden, enz. Ook verkooplijsten van tentoonstellingen waarop de toenmalige prijzen van het werk en lijsten van de nieuwe eigenaren. Verder een reeks recensies uit landelijke dag- en weekbladen, correspondentie met internationale galerijen waaronder Londen, New York en Pretoria. Ook concept inleidingen van Professor Ovink en andere schrijvers die meewerkten aan zijn uitgaven. Naast een aantal bespiegelingen van Harry van Kuyk valt in zijn aanbieding vooral op het originele ontwerp van zijn vriend en beeldhouwer Oscar Goedhard van het bronzen zegel zoals dat gebruikt werd op het Groot Abecedarium. Alles bijeen niet alleen een waardevolle maar ook omvangrijke schenking die het Bestuur van de stichting maar al te graag accepteerde. Een en ander was zo welkom dat de secretaris van de stichting Martiene Visser bijna spoorsslags naar Rhenen toog om de zaak met grote dank te aanvaarden. Dat deze schenking van belang is, is wel zeker. Hoe groot dat belang is zal in de nabije toekomst vast komen staan als alles gecatalogiseerd is. Het bestuur zoekt nog naar een deskundige die bij het catalogiseren kan helpen. Het spreekt vanzelf dat het bestuur van de stichting blij is met deze aanvulling en zeggen de twee Rhenense wetenschappers dan ook meer dan grote dank. Dat de heer en mevrouw Deys hun belangstelling in de kunstenaar niet verloren hebben blijkt uit het feit dat zij direct positief reageerden toen zij door de redactie gevraagd werden in dit nummer de vragen voor de rubriek 'Tien vragen' te formuleren waarvan de antwoorden hierop volgen.

Het bestuur

tien vragen

Een van de vaste rubrieken in de Nieuwsbrief is Tien Vragen die gesteld kunnen worden aan Harry van Kuyk en waarvan de antwoorden daarvan onder deze kop worden opgenomen.

Deze keer worden de vragen gesteld door Jeanne en Henk Deys uit Rhenen. Twee wetenschappers die van grote betekenis waren zowel binnen hun beroep als in de (brede) wereld van de kunst. Al meer dan drie decennia kennen de vragenstellers de kunstenaar maar zijn ondanks dat ze hun leven wat rustiger zijn gaan inrichten duidelijk nieuwsgierig gebleven naar het wel en wee van Harry.

J & H. Veel kunstenaars moeten hun artistieke impressies verwerken in een of andere soort materiaal. Beeldhouwers moeten kunnen omgaan met verschillende steensoorten, anderen moeten materiaal afleveren voor bronsgieters, of zij gieten zelfs zelf. Grafici moeten vaak de moeizame techniek van de lithografie of het etsen beheersen, kortom veel arbeid om hun gedachtegoed vorm te kunnen geven. Harry van Kuyk heeft veel moeten knippen, zagen en persen om de reliëfdrukken die expressie te geven, die zijn artistieke gevoel bem ingaf.

Heb jij, Harry, de noeste arbeid rondom jouw kunst, die vaak ook nog in fraaie boezem, dozen of kistjes werd verpakt, als een last ervaren, of vond je dat te horen tot een deel van je arbeidsvreugde?

H. Tussen denken en doen ligt een zonnig witte waarop ik o zo graag schijnbaar niets lig te doen. Maar zelfs dan ben ik niet in staat mijn gedachtenwereld uit te schakelen. Naast de dagelijkse beslommeringen die natuurlijk óók deel uitmaken van mijn wereld, probeer ik dan de dingen weer op een rijtje te krijgen. Maar op een of andere wijze heeft dat toch weer te maken met mijn werk. Ik heb mij een klus op de hals gehaald en die wil ik zichtbaar maken. Wat voor

klus is niet zo interessant maar in de meeste gevallen heeft die met mijn werk je te maken. En van werk ben ik niet vies zoals jullie weten.

In de loop van de inmiddels toch vele jaren is het scheppen van de dingen een van mijn belangrijkste bestaansredenen geworden. Ik houd ook van fysieke arbeid die eveneens regelmatig in het spel komt. Neem het van mij af en ik begin op een kasplantje te lijken. Kunstenaars hebben vaak de naam een flierefluiterig bestaan te leven maar dat komt voornamelijk doordat hun werk zich niet afspeelt in de tijden die door CAO's worden bepaald.

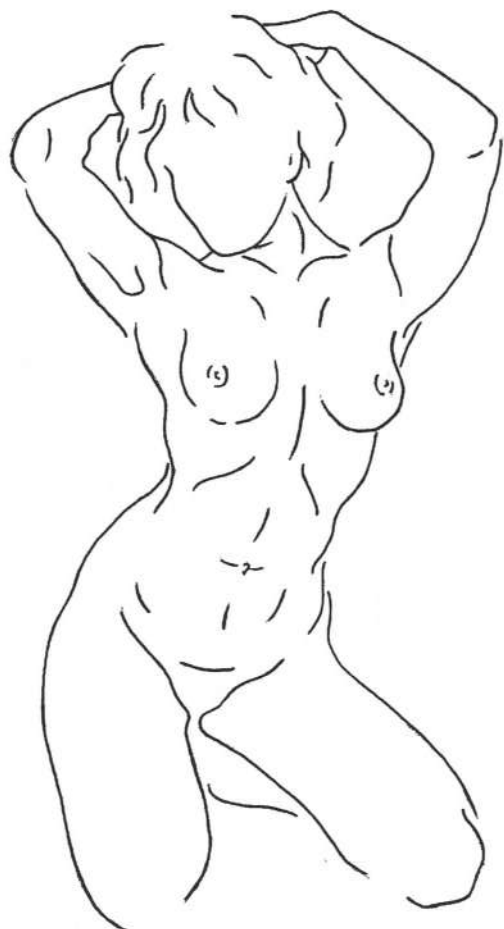
Misschien is dat wel een van de redenen dat ik zo'n ongelofelijk plezier in mijn werk heb, wat voor werk dat het ook maar is en wanneer ik het doe.

J & H. Wanneer je bezig bent met erotische kunst, denk maar bijvoorbeeld aan GRAFINu Nu, wat overbeerst er dan in je bensenen: de erotiek of de kunst?

H. Het reproduceren van een naakt is niet het belangeloos weergeven van een mens zonder kleding, kan geen routine of toeval zijn maar moet volgens mij een overtuigend bewijs zijn van wederzijds respect voor intimiteit.

Het verzwijgen of hypocriet ontkennen van de schoonheid van het naakt, het in de ban doen er van, is in feite het weggooiën van de sleutel tot schoonheid.

Erotiek speelt daarbij een belangrijke rol. Als een collega gaat zeggen dat hij erotiek uitsluit bij het schilderen of tekenen van een naakt komt hij niet veel verder dan het produceren van een geslachtloze en doodsaaie Venus Naturalis.

Harry van Kuyk 2002, illustratie voor het nog te
verschijnen boek *NOVA nu*

Voor mij is de erotiek de motor waarop ik leef, die onmisbaar is bij het creëren van ongeveer alles wat ik maak of denk.

Het moment dat een vrouw zich in welke schoonheid dan ook toont aan een kunstenaar is even sacraal als ontroerend en laat als het goed is een vorm van intieme verantwoordelijkheid ontstaan.

Zonder erotiek bestaat er geen intimiteit en waar beiden ontbreken wordt de creativiteit vernietigd.

Erotiek en kunst is even onlosmakelijk als onbegrepen door de grappenmakers over schilder en zijn model. Gordon Jenkins zegt het in zijn boek 'This is All I Ask' in de sterk erotisch geladen zin: 'Vrouw, loop alsjeblieft wat langzamer als je mij voorbij gaat'.

J & H. Wanneer je niet (toevallig?) je carrière begonnen was in de drukkerij, zou je dan in artistiek opzicht een geheel andere kant zijn opgegaan?

H. Het samenvallen van dingen, ook wel eens toeval genoemd, is volgens mij toch op een of andere manier georkestreerd.

Neem bij voorbeeld de manier waarop ik in het grafische vak ben gedraaid. Was het toeval dat er een handig knaapje werd gezocht om te helpen omdat alle volwassenen wel uitkeken om zichtbaar voor de nazi's te zijn? Stel dat dit niet gebeurd was, was er door mij dan toch gekozen(?) voor iets anders dan mijn leukste herinnering aan de lagere school de tekenlessen waren? Mogelijk. De weg zou iets langer geweest zijn naar een beroep dat creativiteit als voorwaarde heeft maar parkeerwachter zat er echt niet in.

J & H. Zijn er wel eens artistieke gevoelens die je technisch-materialistisch zou willen uiten, maar daarin geremd wordt door de beperkingen van de beschikbare technische materialen?

H. Natuurlijk. Het sprookjesachtige 'leien dakje' bestaat niet in de wereld van een kunstenaar. Het leven van die mensen is wel eens omschreven als een hindernisrennen met vaak moeilijk te nemen barrières. Ook bij mij doet dat zich, regelmatig voor: wat ik op dit moment van mijn leeftijd bemerk is, dat als zich technische, materialistische of geldelijke problemen in mijn werk voordoen, ik mij afvraag of ik nog genoeg tijd krijg om er zoveel bij te leren dat die dingen niet meer gebeuren.

J & H. In artistiek opzicht is gebleken dat je bijzonder goed en gevoelig kunt tekenen, in het bijzonder blijkt dit uit je prachtige figuratieve, voornamelijk vrouwelijke vormen. Wanneer je met artistiek-technische werkzaamheden bezig bent, bijvoorbeeld het Groot Abcedarium of Tangram, sta je dan niet wel eens in de verleiding om toch maar weer te gaan tekenen of aquarelleren?

H. Het verwezenlijken van een idee kost soms jaren. De twee door jullie genoemde werken zijn daar voorbeelden van Mijn 'Bodoni Initiales' kostte drie jaar werk. Tijdens de periode waarin je aan één project werkt, kom je jezelf nogal eens tegen. Dan is de kans groot dat je gaat knoeien. Als zich zoiets voordoet pak ik een 'nooduitgang' en doe iets anders. In zulke situaties ontstaat vaak het volgende idee waar tekenwerk, aquarelleren of schilderen aan te pas komt. Het is dan niet een verleiding waaraan ik wordt blootgesteld maar een nuttige afwisseling die de continuering van mijn werk mogelijk maakt en er voor zorgt dat het één op het ander aansluit.

J & H. Wanneer je een bijzonder interessante opdracht zou krijgen tot het vervaardigen van een groot kunstwerk voor een firma of een beweging waar je in moreel opzicht niet achter staat, weiger je dan of probeer je er het beste maar van te maken?

H. Toegegeven, ik ben wel eens in de verleiding gebracht om voor een opdracht waar een bedrag voor stond van vijf cijfers aan te nemen. Bij voorbeeld een of meer grote wandschilderingen in een gebouw dat bij nader inzicht als sexclub werd gebruikt. Een andere keer was het een gevelversiering die dertig vierkante meter besloeg. Ik voelde instinctief aan dat ik door de overheid gebruikt zou worden als een excuus voor een foielelijke parkeergarage. Nee dus. In beide gevallen was mijn 'nee' veel sneller dan een eventueel overwegen. En dat is zo gebleven, gelukkig.

J & H. Is het uitwerken van een creatief idee achteraf een zuiver technische zaak, of ben je er dan ook nog emotioneel mee bezig?

H. Het liefste wat ik doe is het werken in reeksen waarvan het onderwerp volledig op elkaar is afgesteld. Het is vaak voorgekomen dat ik (soms achteraf) om die 'familie' niet uit elkaar te halen maar als die één geheel naar buiten te brengen via een of andere bundeling. Maar wat er ook gebeurt, het maken van kunst is voor mij een wezenlijk een emotionele zaak die niet los te denken is van de technische zijde er van. Bij het 'verpakken' van zo een reeks prenten werkt de noodzakelijke artistieke emotie door in de vervaardiging daarvan. Alles moet op elkaar worden afgestemd, moet bij elkaar horen. De sfeer van het ene moet naadloos overgaan in die van het vervolg en eist dus dezelfde

aandacht en inzet waarbij de oorspronkelijke emotie aanwezig blijft.

J & H. Heb je voor je zelf, achteraf, het idee dat werken uit een bepaalde periode sterker zijn dan je andere werken?

H. Als ik na soms vele jaren weer eens geconfronteerd wordt met werk dat ik in een ver verleden maakte denk ik wel eens: 'aardig bezig geweest toen maar nu zou ik het anders doen'.

Drie onderwerpen hebben mijn creatieve leven over meer dan een halve eeuw bepaald: het landschap, het naakt en een zekere vorm van geometrie. Elk van die onderwerpen kwamen in een soort cirkelgang telkens weer terug maar konden en kunnen het fundament van het verleden niet missen.

Mogelijk is dat de kwaliteit van mijn werk door de jaren heen anders is geworden, ingedikt als het ware. Beter geworden?

Die vraag stel ik mij niet en moet als ik klaar ben dan ook maar door 'kenners' uitgezocht worden. De hemel staat ze bij!

J & H. Waar ligt de bron van je inspiratie? Is het de natuur, de mens, de maatschappij, de communicatie?

H. Ik zit bepaald niet in mijn atelier te wachten op het moment dat de romantisch-legendarische witte inspiratieduif op mijn werktafel gaat zitten. Natuurlijk spelen de door jullie genoemde mogelijkheden een rol al worden die door mij ook geselecteerd voor het moment.

Die selectie wordt bijna onbewust gemaakt tijdens een warrige denkperiode. Als dat inspiratie is, vooruit dan maar, graag zelfs. Het concretiseren van een idee, wat het ook maar is, eist concentratie, beroeps kennis maar vooral transpiratie.

Misschien zorgt die witte duif er dan voor dat ongeveer een kwart van mijn werk in de vuilnisbak terecht komt en doet op die manier belangrijk werk. Op zo een moment zeg ik dan 'wij hebben geen inspiratie' en kom dan in de kroeg terecht.
Of zoiets...

J & H. Heb je niet het gevoel dat er een aantal kunstvormen of zelfs kunstenaars door de media of de commercie overgewaardeerd zijn en soms zelfs een hype vormen? Zo ja, aan welke kunstvormen denk je dan?

H. Overwaardering ontstaat meestal als de kunstenaar voorgoed vertrokken is. In zo'n geval wordt er voor een vodje papier waar de kunstenaar een probeerseltje heeft staan plotseling een vermogen betaald. Ik denk dan niet aan een bepaalde kunstvorm, ook niet aan een of andere naam maar aan het feit dát.

Erger wordt het als een museum of overheid zich tracht te verantwoorden voor een grote aankoop. Ze hebben dan ineens het grootste, het beste en het meest unieke object in hun bezit dat gekocht is met overheidsgeld en moeten dan min of meer het publiek duidelijk maken dat ze met die aankoop cultuur en maatschappij dienen. Vallen de media dan ook nog eens over zoiets heen, dan zijn er verzamelaars en belangstellenden die denken dat het een goede investering is en proberen ook werk te kopen van dezelfde kunstenaar. Wat het dan ook maarkost. Maar al te vaak ontstaat er dan wat jullie noemen een hype.

Ik troost mij dan met de gedachte dat het beoordelingsvermogen van overheid en beleggers in kunst maar al te vaak resteert in de publieksvraag: Mag dit weg?

COLOFON

De nieuwsbrief is een uitgave van de Stichting Harry van Kuyk en verschijnt minstens twee maal per jaar voor de leden van de stichting. Voor nieuwe leden worden voorgaande nummers toegevoegd, zolang de voorraad strekt. Bijdragen of vragen voor de nieuwsbrief zijn welkom bij de redactie.

- Redactie: Drs. Ingrid Raming-Speklé
Oost Vlisterdijk 26,
2855 AD Vlist
- Voorzitter: Hans Groothuijse,
Verbindingsweg 7,
6573 ZG Beek/Ubbergen
- Secretariaat: Martiene Visser - ter Horst,
Van Limburg Stirumweg 28,
6861 WL Oosterbeek
- Pennigmeester: Kees van Katwijk
Hintham 85,
5246 AD Rosmalen
- Lid van bestuur: Drs. Marie-Antoinette
van Kuyk-Minis
Prins Willem Alexanderstraat 11,
6576 BK Ooij/Ubbergen
- Lid van bestuur: Hans Mojet
Grotestraat 39 B
6653 BJ Deest
-

Anno 1751

250 JAAR

Hotel Restaurant

„'t Spijker”

De eminence grise onder de hotels
(maar heel goed bij de tijd)

Rijksstraatweg 191 - 6573 CP - Beek Ubbergen